

GRANOLLERS COMUNIDAD CRISTIANA

Editorial

Visión de fe clima de esperanza

Cierta concepción, pretendida espiritualista, de la vida y los incontables ingredientes que la componen, lleva a algunos a un alejamiento del mundo, contaminado por el mal, y a otros a una compenencia cobarde con quienes en el mundo representan poder y fuerza. El cristiano puede fácilmente sentirse inclinado a una u otra posición. En el primer caso, la teoría de «las manzanas podridas», será llevado a la inhibición, a la reclusión en círculos cerrados, siempre en fuga ante posibles peligros de contaminación. En el segundo, habrá olvidado la gran fuerza de la fe para inclinarse ante las pequeñas fuerzas que se reparten minúsculas parcelas temporales.

Un título, *cazado al azar*, de una obra reciente del P. Sauvet, nos hace pensar en los casos negativos apuntados y nos inclina a reforzar las exactas y medidas concepciones del vivir cristiano en y entre el mundo. El título es el que encabeza estas líneas: visión de fe y clima de esperanza. Ambas cosas necesarias y necesariamente conjugadas a un mismo tiempo. Visión de fe para conocer el alcance del plan de Dios sobre cada uno de nosotros en cada uno de nuestros concretos quehaceres y compromisos. Clima de esperanza para saber hacer frente a la vida dando alcance largo a aquella visión que la fe nos presenta; para saber que el éxito y el fracaso de un momento son etapas, necesarias, pero etapas, de un acontecer que va más allá incluso del propio tiempo. Con visión de fe y con clima de esperanza en el vivir, ni la dimisión frente al mundo ni la sumisión a las pequeñas fuerzas que parecen dominarlo aparecen aceptables ni siquiera como «tácticas» momentáneas.

Diàleg amb el lector

Immigrants

Aquesta setmana potser has anat al cinema a veure «Rocco i els seus germans». Si és així hauràs comprovat l'interès i l'actualitat d'aquest film italià. Planteja, com altres pel·lícules de Luchino Visconti, una lluita entre el bé i el mal i també, i això ens interessa molt a nosaltres catalans, un problema intens d'immigració.

La família de Rocco és del migjorn d'Itàlia. A Itàlia, com a casa nostra, el sud és pobre, i Rocco i els seus germans es veuen obligats a marxar de casa seva cap al nord més industrialitzat. Allí comença la història d'una difícil adaptació. Ells són pagesos, gent que no ha fet altra cosa que la feina del camp. La ciutat amb la seva lluentor els divideix i els venç a quasi tots. Es difícil do-

minar una ciutat a les persones que no l'han coneguda mai.

Nosaltres tenim també aquest problema. Molta gent del sud ha d'abandonar, la gana els apreta, la seva terra, arriba a Catalunya per buscar treball.

Has pensat alguna vegada quins problemes, familiars, econòmics, socials,... han de resoldre?

Has sentit en alguna ocasió curiositat per saber com deu ésser la seva vida? Quins canvis ha sofert?

«Rocco i els seus germans» ens deixa endevinar un xic aquests problemes. Després d'haver vist aquest film potser ens mirarem amb uns altres ulls als germans vinguts del sud, encara que parlin una altra llengua.

Per transformar

Transformar el món per fer-lo més conforme a l'Evangeli suposa la transformació de les institucions d'aquest món... El cristianisme es troba, doncs, d'una manera general, enfront d'un doble deure:

1. Animar les institucions existents que van en el sentit de les seves aspiracions, tocant al bé dels homes i la promoció humana universal.

2. Promoure les que encara no existeixen i que serien necessàries, i, si cal, treballar per abolir les que tenen una acció nefasta.

Per tal de respondre a aquestes exigències, cal, evidentment, ésser present, lúcid, competent i fort.

Thomas SAUVET
(«Espiritualitat de l'engatjament»)

CULTOS

Parroquia de S. Esteban

Cultos de la Semana

Hoy, DOMINGO V DESPUES DE EPIFANIA,
cultos según el horario de los días festivos.

Siete DOMINGOS DE SAN JOSE.— Empiezan hoy domingo después del Sto. Rosario

MISAS DE LAS SEMANA. Lunes: 8 Agustina Monfá. 9 M. F. vesp. fam. Estebanell Martes: 8 Sara Bigas de Maspons, 9 almas. vesp. Jaime Pagés Miécoles: vesp Laura Cullell. Jueves: 8 y 9 E. Roca Umbert. vesp. María Llebat. Vda. Coma Viernes: Montserrat Pineda. Sábado: 8 jóvenes reclutas 1962, 9 Pedro Pineda. Domingo: 7 fam Trullàs Cunillera. 12 Juan Dalmau. 13 Rosa Guitet.

Acción Católica y Asociaciones

La Unión Espiritual de Madres Católicas tendrán su reunión mensual el próximo viernes dia 9 a las 5 de la tarde en la Sala Parroquial. Será dirigida por el Rdo Sr. Deán-Arcipreste.

Horario de Cultos

Domingos y fiestas de precepto: misas desde las 7 hasta las 13 cada hora (a las 9 parroquial). Por la tarde a las 8 misa vespertina. Confesiones durante las misas. Sto. Rosario a las 7 de la tarde. Días laborables: misas a las 8, 9 y vespertina a las 8'30. Confesiones de 7 a 10 mañana. Comuniones de 7 a 10 cada quince minutos. Sto. Rosario a las 7'45 tarde

Catecismo

Hoy domingo a las 4 clase de Catecismo. A las 5 sesión cinematográfica

Colectas y Donativos

Pro Reconstrucción Templo: dia 28 de Enero 1.536.

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

HORARIO DE MISAS. Días festivos, a las 8. 10'30 y 1. Días laborables, a las 8 de la mañana.

STO. ROSARIO. Los días festivos, a las 5 de la tarde y los sábados, a las 8 de la tarde.

CATECISMO. En el barrio «Xarlet» a las 11'30 de la mañana y en la Parroquia, a las 3'30 de la tarde.

HOY COLECTA PRO TEMPLO. Por ser el primer domingo del mes, en todas las misas, habrá la colecta extraordinaria mensual para las obras de nuestro templo en construcción. Pensad, que nuestro templo debe construirse con los donativos de todos los fieles especialmente de aquellos que por la gracia de Dios son más conscientes de su cristianismo y de que pertenecen a la comunidad parroquial.

PROCLAMAS MATRIMONIALES. Gregorio Romero Jiménez con Francisca Navas Aguilera. Jaime Palet Vidal con Amalia Mas Plana. Antonio Romero Galo con Joaquina Carmona Pasán

MISAS. Hoy. Domingo, 1.ª Margarita Planas. 2.ª Dolores Fradera. 3.ª Ntra. Sra. de Fátima. Lunes, Teresa Pratginestós. Martes, Miguel Blanxart. Miércoles, Juan Palau. Jueves, Fermín y Epifanía Pérez. Viernes y Sábado, dantis Domingo, 1.ª Margarita Planas. 2.ª a Ntra. Sra. de Lourdes. 3.ª Agustín Monells.

STA. MISION Se han señalado ya las fechas para la próxima Misión en nuestra parroquia, juntamente con las parroquias vecinas, será D. m. del 17 al 28 de octubre. Roguemos al Señor para el fruto espiritual de la misma.

STA. BULA. Se expende en la Casa Rectoral y en la Sacristía al final de las misas.

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Parroquia de San Esteban

Bautismos

M.ª José Casamián del Bas; Nuria Solà Martínez; M.ª Montserrat García Botines; Lourdes Porras Domene; M.ª Dolores Molins García; José Lloret Grilló.

Defunciones

Dolores Costa Saló (todos los sacramentos); José Angelet Soley (no); Florentino Abadias Franco (Penitencia y Extremaunción); Carmen Argemí Sagüés (Extremaunción); José Dorsé Marsal (Extremaunción); Amadeo Ventura Martí (todos los sacramentos); Rafael; Mañá Marcet (no); M.ª Carmen Clement Llinares. Rosa Ventura Roca.

Proclamas Matrimoniales

José Chacón Acosta y Teresa Mesas Sánchez; Juan Soto Cejudo y Antonio Garrido Martínez; José Planas Pi y Teresa Maresma Sarroca.

En el invierno indispensables

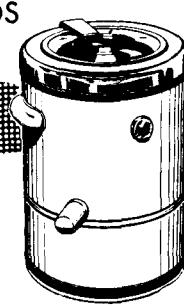
En verano utilísimas

SECADORAS CENTRIFUGAS

5

MODELOS

desde
3.991
ptas.

ALTA
ESTABILIDAD
En 3 minutos,
la ropa a punto
de planchar.

REPRESENTANTE

S. Riera

A. Clavé. 8 y 16
GRANOLLERS

Difícil problema

«Si un germà o germana estiguessin nus o mancats de l'aliment quotidjà i algú de vosaltres els digués: Aneu en pau, escalpeu-vos i sacieu-vos, però no els donauissiu les coses necessàries al cos, qui serà el profit?» (Jaume II, 15-16)

Si, ja ho sé que sóc jove i que per naturalesa la joventut és utòpica i somniadora, però ja fa temps hem preocupa un problema d'aquells que fan tocar de peus a terra.

Bé, no us penseu ara que us descobreixi un enigma perquè és un problema conegut de tots, problema de consciència per a tots cristians i de difícil solució per a tothom. Es la tan disputada qüestió social.

Creien que podem viure tranquil·lament mentres al vostre costat hi ha qui mor de fam o qui no troba treball perquè té una família «masa» nombrosa.

Que podem passejar ben modadets mentres hi ha qui no pot moure's de casa seva per manca d'un vestit apropiat o que repapats i calentets podem mirar la televisió mentres a «Ca seva» hi ha qui no té una flassada per cobrir-se al llit?

Si, és clar, segurament no és pas possible donar de cop i volta el que tenim i que tants esforços ha costat perquè naturalment també nosaltres hem de complir un deure amb la nostra família. Si no vull pas dir això.

Però estem segurs de que no podem ajudar al nostre germà materialment o moral?. Estem segurs de que no podem de cap manera col·laborar a la solució d'aquest problema?. Voleu dir que podem restar sense fer res, passius, consolant-nos, pensant que tot s'arreglarà?. Llavors podrem aplicar nos les para les de S. Jaume, que encapçalen aquest escrit.

Afirmaria que si tots estimessim de veritat al nostre pròxim no permetriem pas que hi hagués aquest caos d'estructures i que si de veritat estimessim pas que hi hagués aquest caos d'estructures i que si de veritat estimessim a Crist, lluitaríem amb Ell per solucionar-ho.

No és pas que parli ara per por del càrig, però m'escarrifén aquelles paraules seves que haurem potser de sentir el dia de l'últim judici: «Aparteu vos de Mi, maleits, al foc etern, preparat pel diable i els seus àngels perquè vaig tenir fam i no vareu donarme de menjar, set i no vareu donar-me de beure; era pelegrí i no em vareu acollir, era nu i no em vareu vestir, malalt i empresonat i no em vareu visitar» (Mat. 25, 41-44)

I que li respondrem aleshores nosaltres si ja des d'ara sabem que «tot lo que hem deixat de fer amb algun d'aquests petits, hem deixat de fer-ho a Ell?»

MARINA

espiritualitat

Manifestació de la salvació avui

Sant Pau en la carta als fidels colosencs, crida a tots els cristians a formar un sol Cos, el Cos de Crist, i per això s'han d'unir entre ells per una caritat perfecta. Aquesta ha d'ésser la manifestació de la salvació entre els homes d'avui.

«Revestiu vos d'entranyes de misericòrdia, de benignitat, d'humilitat, etz.» Què vol dir revestir-se de virtuts revestiu-vos sobretot d'entranyes de misericòrdia? Es que les virtuts han d'ésser només com a vestits posats per fora, que deixin intacte l'interior? Tot el contrari. L'imatge és presa del teatre, que aquells cristians convertits de fresc devien conèixer bé. El que ara es diu representar un paper, aleshores es deia revestir-se d'un personatge, és a dir, penetrar-se del seu caràcter, per tal de donar-ne una interpretació perfecta. Així el cristian ha de revestir-se del Crist, com diu l'Apòstol en altres llocs, penetrar-se fins al moll, per tal de poder presentar-se davant del món una reproducció el més exacte possible. Ara encara ens revestim de valor, qualitat tan mateix ben interna.

En aquest sentit Sant Pau exhorta a re-

vestir-nos de totes les virtuts. Una manera de fer externa, que deixa el cor pagà, una ficció d'amor que recobris odi, un perdó de paraula que velés rancunya, seria hipòcressia votada a la condemnació més rigorosa.

Per damunt de totes les virtuts Sant Pau posa la caritat, com el vincle de totes elles. Sense caritat, en efecte, no hi ha virtut que s'aguenti. S'és misericordiós, benigne, humil pacient generós, s'ho és no una vegada, sinó habitualment, amb una costància parenta de l'heroisme, quan s'estima. Qui no estima, defalleix aviat; qui estima no es cansa mai. Sols l'amor fa l'home moralment i fins físicament infatigable. Que no fa la mare pel seu fill? Per això scls els qui estimen Déu compleixen el deure amb constància inmanejable.

Consagrem-nos a la propaganda de l'amor si volem la pau en família, en el poble. I en tot el gènere humà. Això és el que unirà i el darà testimoni de salvació entre els homes d'avui.

Mn. M. Filella

L'actualitat té un nom: L'obertura a l'esquerra

El partit demòcrata-cristià és el pilot i el principal artífex del règim democràtic que impera a Itàlia des de la segona guerra mundial.

Primerament hagué de defensar i salvar el país del perill comunista, lluitant amb habilitat i energia contra el partit comunista més nombrós i potent de l'Europa occidental.

Després, cada consulta electoral l'ha portat a suportar la responsabilitat del govern, que vol dir, també, la responsabilitat d'un normal funcionament de les institucions democràtiques, en un país de vuit partits polítics, dels quals el segon en importància és l'anti-democràtic partit comunista, que compta amb uns sis milions de votants, o sia un 24% del cos electoral.

La democràcia cristiana, amb un 42% de l'electorat no té majoria suficient per a governar sola. Tampoc pot quedar-se a l'oposició per manca de partits democràtics prou forts per a formar govern sense ella. Només li resta, doncs, el camí de governar amb l'ajuda d'altres partits, que fins ara han estat de dreta o de centre.

D'uns anys ençà s'observa un fort corrent que propugna apoiar-se en els partits d'esquerra. La fórmula ha merescut una àmplia aprovació en el Congrés demòcrata-critià que s'ha celebrat a Nàpols durant aquesta setmana, i el fet planteja a Itàlia una situació totalment nova.

El partit d'esquerra més important és el socialist de Nenni, aliat amb els comunistes des de fa molts anys, encara que, des de la repressió soviètica a Hongria, l'any 1956, sembla que l'aliança s'hagi refredat.

En cercar pactar amb els socialistes la democràcia cristiana tracta de portar a terme un programa avançat de reformes econòmiques socials, i a l'ensens tracta de separar definitivament els socialistes dels comunistes, mantingut la força d'aquests i fent més viable la vida normal de les institucions democràtiques.

No cal dir que les vicissituds de la democràcia cristiana italiana tenen per a nosaltres un especial interès. Es el partit dels catòlics italians, i els seus dirigents destaquen, en general, per la seva preparació extraordinària i una vida cristiana exemplar. La seva posició respecte l'Església és clara i honesta. No es tracta de comprometre l'Església en cap acció temporal, cercant aparençar que està lligada a un programa o a un partit polític. No prenenen, doncs, servir-se de l'Església. El secretari general del partit, Moro, ha precisat clarament l'autonomia dels catòlics engatjats en la vida pública, i ha dit, també, que no es pot arrossegar l'autoritat espiritual de l'Església en una empresa difícil i arriscada, ja que els valors religiosos són absoluts mentre que l'activitat política comporta incertituts.

Asamblea parroquial.

Recordamos a todos los feligreses miembros de alguna asociación parroquial, que el próximo viernes día 9 de febrero, tendrá lugar, en el Local del Centro Católico, Cine Canigó, la Asamblea Parroquial, a las 9'30 de la noche. Este acto principalmente va destinado a tratar de los preparativos de la próxima misión y de asuntos del Nuevo Centro Católico Parroquial.

Unión Espiritual de Madres Católicas.

El próximo día 9 de febrero tendrá lugar la reunión mensual correspondiente en la Sala Parroquial. Será dirigida por el Sr. Arcipreste. Notc: Se recuerda a las Sras. poseedoras de números de la Lotería de Navidad de la Unión Espiritual que si lo desean

pueden cobrar el premio en dicha reunión o en casa de las Sras. de la Junta.

Canto Gregoriano

Siguen celebrándose en la Sala de reuniones de la Casa parroquial, los Jueves a las 9'30 de la noche. Se recomienda la asistencia a dichos ejercicios especialmente los miembros de la Schola Cantorum.

Centro de Asistencia social.

Las horas de oficina de este Centro serán, a partir del presente mes de febrero: los martes y jueves de 2 a 5 de la tarde en la casa número 8 de la calle Ricomá.

Donativo de discos a la Biblioteca Popular

Con destino a las audiciones de discos semanales, que vienen dándose en la Biblioteca todos los jueves, la Caja de Ahorros Provincial ha hecho en 3er donativo, con el que se han adquirido los siguientes discos para niños: «*Marcelino, pan y vino*»; «*El sastrecillo valiente*», «*Buffalo Bill vuelve al Oeste*»; «*La pastoreta*»; «*La rendición de Granada*»; «*El caballero de Dios*»; «*Barba Blava*»; «*Tripucho*»; «*El espantapájaros*»; «*El crucero de los millonarios*»; «*(Aventuras de Bambino)*».

«Amigos de los Gozos»

El próximo día 29 de abril la entidad «Amigos de los Gozos», celebrará D.m., y con la aprobación del Excmo. Sr. Arzobispo Obispo de Barcelona y del Rvdmo. P. Abad de Montserrat, la primera «Romería da «Gogistes» a Montserrat» con el propósito de reunir a los pies de la Virgen Morena, a cuantos desde todas las comarcas y cofines de nuestra patria, sienten los «GOZOS» como algo vivo y perenne en la devoción popular.

Con este motivo convoca entre todos los escritores y periodistas españoles, un Concurso para premiar el mejor artículo o reportaje sobre los «Goigs», o «Cozos», o que dé a conocer alguna de las múltiples facetas que intervienen en su cofección, divulgación y colecciónismo.

Los artículos o reportajes que opten al presente Concurso deberán haber sido publicados por primera vez, en algún diario, semanario o revista de España, durante el primer trimestre del año actual. Serán remitidos en ejemplares duplicados por sus autores u otra persona, al domicilio de la Comisión Organizadora de la citada Romería, calle Muntaner, 82, 3º, 2º, Barcelona (11), por todo el día 15 de abril próximo.

El premio no será en metálico. Consistirá en reproducir el artículo o reportaje premiado, en unos «Goigs» que editarán la entidad organizadora, y que serán dedicadas al Santo Patrón del autor galardonado, o bien a otra devoción que el mismo propusiera. La citada edición «Goigs» será de homenaje al autor, y «Amigos de los gozos» cuidarán de que sea lo mejor presentada posible.

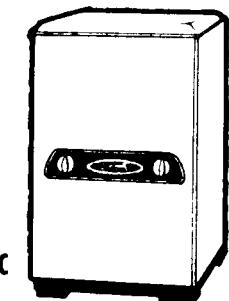
El Jurado podrá conceder varios Accésits, hasta un máximo de tres, pudiendo ser publicados, a criterio del mismo, con iguales características del galardonado con el Premio.

El Jurado que será presidido por el reverendo don Francisco de P. Balde lló, presidente honorario de la entidad organizadora, estará formado por un representante de la Comisión Diocesana de Prensa y Radio, otro de la Asociación de la Prensa de Barcelona, y otros dos nombrados por «Amigos de los Gozos». El fallo del Jurado será inapelable, y será dado a conocer en Montserrat en uno de los actos que se celebrarán con motivo de la «Romería de Gogistes a Montserrat», el dia 29 de abril de 1962.

UNICA

lavadora
equipada
con
inversor

Percomatic

lavadoras automáticas
sistema bombo

Fabricadas por

Distribuidor exclusivo:

Hogar Luz - Granollers

Café-Restaurante

Salamero

Centro Católico - Tel. 701

Meriendas	Helados
Refrescos	Batidos
Desayunos	Polos

Café de calidad - Licores de marca
Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

PHILIPS

DISTRIBUIDOR OFICIAL:

Martín Font

Generalísimo, 9

GRANOLLERS

Futbol

San Celoni 0 Granollers 1, magnífico resultado el logrado por el equipo local en su desplazamiento, a pesar de que este resultado ya era esperado, siempre sorprenden y alagan estos éxitos fuera de casa, por lo que nos alegramos de ello y pasamos a comentar el gran acontecimiento vivido por el C. D. Granollers.

Con 18 postes y 3 focos en cada uno de ellos, se ha logrado para el campo de futbol local, lo que parecía imposible, pero que el trabajo y la labor desarrollada por la directiva del Club ha hecho posible, y así vemos como el pasado lunes todos los aficionados locales, así como muchos que largo tiempo hacía que no habían visto futbol, se juntaban con nuestras primeras Autoridades, con representantes de la Federación de Futbol, y Colegio de Arbitros que entregaron al Sr. Boix la placa al Mérito Deportivo y toda la directiva del Club local, pues se unieron todos en campo de futbol, y allí en medio de gran euforia y entusiasmo se jugó el primer encuentro disputado en nuestra Ciudad con luz artificial.

El resultado fue Granollers 2 Condal 1, encuentro jugado a gran velocidad por los dos equipos, por lo que fue posible presenciar un buen encuentro con buenas jugadas por ambas partes pero con más decisión cara a puerta por parte del Granollers, un gol de Guirado en la primera parte, y después Taulats en la segunda dieron la ventaja a los locales, el Condal logró el del honor y Julián tiró un penal fuera, y al final Copa del Exmo Ayuntamiento para el vencedor, y gran contento para todos, ya tenemos iluminación ahora a proseguir por el buen camino.

Habiendo terminado el tiempo reglamentario en su puesto de Presidente del C. D. Granollers el Sr. Francisco Llobet, ha cesado en dicho cargo, habiendo sido elegido para desempeñar las funciones de Presidente el Sr. Francisco Comas Al que felicitamos y deseamos toda clase de éxitos en su nuevo cargo.

Baloncesto

Presentamos difícil el partido que enfrentó a los locales con el Metro, pero no tanto, esto no fue otra cosa que fruto de la desacertada labor del árbitro de turno, al parecer los arbitros están condenados a escuchar muchas cosas desagradables, y con las ausen-

cias Butjosa y Salanova por enfermedad el Granollers vió mermado su potencial y comprometido el resultado, al final del primer tiempo se llegó 28-25, para a los pocos minutos de la reanudación tomar la delantera el Metro, después gran emoción e incertidumbre más por la parcialidad del árbitro, que por las dificultades que oponía el contrario, y así hasta el último segundo no se logró el triunfo por un apretado 56-53, después hubo algún que otro ligero incidente entre el público y el árbitro, que afortunadamente no tuvieron otra consecuencia que dar ambiente a la jornada ya que a fin de cuentas ganó quien lo merecía.

Balonmano

El pasado día 27, jugaron en Saint Gall las Selecciones Nacionales de Suiza y España, el resultado fue favorable a los helvéticos por 14-13 muy igualado así como sorprendente, ya que en el descanso iba España delante por 7-10, sorprendente por estos tres exiguos goles del segundo tiempo.

En Viena el día 30, Austria 27 España 18, aquí, como a la media parte los austriacos ya ganaban por 12-7 al menos la consecución de los goles fue más normal, y ofrece una regularidad que no da el encuentro de Suiza. Damos estos datos al interés de los lectores, ya que ocho jugadores locales estaban en la Selección Española.

ROCCO Y SUS HERMANOS (3r)

Luchino Visconti (*Mundial*) Tema: Emigración de italianos del sur hacia las ciudades industriales del norte. Lucha entre el bien y el mal.

Ambos temas se desarrollan por medio de la vida de una familia italiana emigrante y su adaptación a la vida moderna del norte del país. Plantea problemas sociales y morales interesantísimos. Es un film muy bien realizado e interpretado de gran valor humano. La versión española, recortada y con los diálogos adaptados ha disminuido su crudeza (y también su posibilidad de comprensión) inicial, pero conserva, aun, su calificación 3r por la falta de elementos espirituales que podían haber movido a Rocco en su bondad puramente humana. Recomendable a las personas formadas.

EMPEZO CON UN BESO (3r)

George Marshall (*Astoria-Majestic*) Comedia intrascendente y divertida correctamente interpretada y dirigida. Un sargento americano y su esposa pasan unos días en España. Ella intenta comprobar si será un buen marido. Reiteradas y acentuadas escenas inconvenientes (Moralmente)

CARAVANA DE ESCLAVOS (2)

Ramón Torrado (*Principal*) Film de aventuras en el desierto basado en unas novelas de Karl May, conocido autor de este género. Sobran algunas puerilidades. Por lo demás es un film intrascendente.

EL GRAN CARUSO (2)

Richard Thorpe (*Principal*) Film sobre la vida de Caruso según la biografía hecha por su esposa. Canta Mario Lanza. Es del año 1952

EL COMBATE DE LA MUERTE (3)

R. W. Caballotti (*Astoria-Majestic*) Film argentino de gangsters con argumento basado en la vida de un boxeador. Mala realización e interpretación. En conjunto muy poca cosa.

CASCO BLANCO (3)

Pedro B. Bonvehí (*Mundial*) Film Ozores. Español. Malo.

Semana Próxima

EL SABOR DEL MIEDO (3)

SIEMPRE ES DOMINGO (3)

SALAMBO (3)

UN GENIO ANDA SUELTO (2)

Ronald Neame (*Astorin*) El próximo jueves la Asociación Cultural presenta este film en el cine Astoria. Consiguió el premio a la mejor interpretación masculina en la Bienal de Venecia. Es una comedia basada en una novela de Joyce Kary y cuenta la vida de un pintor y su lucha con la sociedad que le rodea. Es una obra de humor fino y abundante gracia que en realidad ha sido prácticamente pensada y realizada por Alec Guinness. Son suyos el guión, y la busca del argumento y productor, además de la interpretación. Vale la pena de ser vista.

CARBÓ
Clavé. 36
Teléf. 423

todo para su oficina

GRANOLLERS

cada setmana un llibre

Teatro europeo contemporáneo

Veure llibres d'assaig sobre el teatre, en una època en la qual tothom —o la majoria— coincideix en reconèixer que el noble art de Talia sorfreix una aguda crisi de públic, i potser també d'obres, és que com que a nosaltres, particularment, ens omple de satisfacció. Si, a més a més, aquests llibres són fets amb honradesa i sinceritat, llavors el nostre goig augmenta en grau superlatiu.

Tenim, avui, a la mà, aquest llibre de Domingo Pérez Minik. Anteriorment havia publicat *Novelistas españoles de los siglos XIX y XX i Debates sobre el teatro español*. Es un home que s'ha dedicat de ple a l'assaig i a la crítica, i en tot moment ha donat proves de la seva sensibilitat, de la seva agudesà i de la seva precisió en les seves analisis. No cal dir que, tant en aquest llibre com en els altres, hi ha força punts discutibles, i valoracions d'autors que no sempre estaran d'acord amb l'opinió o criteri de tots els lectors. Però això no vol dir res. La qüestió és parlar-ne. I fer-ho amb dignitat i valentia. Perquè, com ja hem dit, per desgràcia a Espanya no són pas massa corrents els llibres que analitzin, amb rigor, el fenomen escènic contemporani, sobretot de casa nostra.

L'autor ha subtitulat aquest llibre amb les paraules *Su libertad y compromiso*. Ell mateix, en unes declaracions que féu a la magnífica revista teatral «Primer Acto» (nº 26, setembre 1961), ens diu que *libertad y compromiso son dos realidades antagónicas y no afectan sólo al teatro, sino que penetran en todo nuestro mundo. En verdad no viene a ser otra cosa que el tira y engoge del diálogo conocido entre Tesis y Solón... Sin libertad nadie puede escribir seriamente en nuestros días; pero sin compromisos tampoco, llámense estos religiosos, políticos o sociales. I en aquest llibre afegeix: Es muy arduo encontrar hoy un escritor o un poeta dramático que escriba al dictado, que trabaje de encargo.. Con el drama actual no hay posibilidad de hacer propaganda, no sirve*

para estos menesteres... Ni el hombre que presenta ni las circunstancias que lo atenazan, ni el estilo que le acompaña sirven para complacer los gustos interesados de los ministerios de información.

Partint d'aquests punts de vista, Pérez Minik examina la història teatral de la nostra època, a fi i efecte d'ensenyar-nos la rebeldia i l'ànsia de transformar el món que niuen dins del cor dels autors més importants. Comença per estudiar el teatre europeu, amb una breu incursió als Estats Units i ens explica les raons determinants del teatre de Sartre, Camus, Marcel, Maulnier, Salacrou, Anouilh, Montherlant, Ugo Betti, Brecht, Hochwalder, Dürrenmatt, Miller, Wilder, Priestley, Elliot, Greene, Osborne, Beckett, Ionesco, Adamov, Schehadé Gehlderode, etc.

Abans d'entrar a la segona meitat del llibre, dedicada al teatre espanyol, Pérez Minik en uns breus capítols de tipus sociològic, analitza la situació del públic d'avui, la dialèctica entre aquest i l'autor, la crisi de la societat, etc. Ja de ple dins el nostre teatre, ens diu que mentre a tots els escenaris del món es plantejaven greus problemes de palpitant actualitat, els escenaris espanyols continuaven, o bé buits o bé representant obres d'autors d'altres temps, el mèrit dels quals no discutim, però que no deien ja res a la gent dels nostres dies.

Calia que sorgissin un Buero Vallejo i un Sastre, com a capdavanters, per a fer reviscolar la nostra escena i la consciència dels nostres autors i del nostre públic. Després d'ells, altres nous autors, amb empenta, amb voluntat de testimoni, amb ganas de presentar-nos una visió problemàtica de la realitat social, i per tant sense concessions a la galeria ni afalacs a la gent que només busca un simple esbargiment, han fet que el nostre teatre perdés aquell to d'aburgesament i d'in-diferència, i s'enllacés amb la temàtica i les estructures del bon teatre mundial.

Celebrem l'aparició d'aquest llibre perquè, més encertat o no, és un dels treballs crítics més interessant, revolucionari i apassionant que s'ha escrit sobre el nostre teatre contemporani.

M.

Fitxa del llibre. TEATRO EUROPEO CON TEMPORANEO (*Su libertad y compromiso*). D. Pérez Minik Ediciones Guadarrama (Madrid) Volum n.º 36 de la «Colección Guadarrama de crítica y ensayo». 1.ª edició, 1961. Enquadernat en tela. 535 pàgines. 225 pessetes.

Un reportatge d'una expedició al Kilimanjaro

L'Asociació Cultural i l'Agrupació Excursionista, amb molt bona harmonia, presentaren, el proppassat divendres dia 2 a la Fundació P. Maspons i Camarasa, l'escalador Venanci López de Caballos, el que projectà unes diapositives i un film de color, sobre l'expedició hispano-suïssa a l'Africa Equatorial, amb l'ascens al pic Kilimanjaro, que amb els seus 6.010 m. és el més alt del continent africà.

Les fotografies recullen els aspectes més interessants de l'expedició, des de la seva sortida d'Europa, amb el viatge aeri Zurich-Nairobi, la travessia de la Sabana africana i l'ascensió al Kilimanjaro; i l'expressen, amb eloqüència, les meravelles dels paisatges que recorregueren i contemplaren els expedicionaris.

Els comentaris de Venanci López, molt adients, situaren sempre l'espectador i permeteren de conèixer les qüestions d'ordre general i els detalls que les fotografies no podien explicar.

No cal dir que els nostres excursionistes, com la majoria del públic, es deliren per contemplar el Kilimanjaro de prop, com ho pogut fer el comentarista. No obstant, sembla que, per ora, s'hauran d'acontentar, com nosaltres, amb haver-lo vist a la pantalla i amb desitjar que les entitats organitzadores reincideixin sovint en aquesta classe d'actes.

C.

DERBI

65 c. c.

iRápido y estable!

Alfonso VI, 61 - GRANOLLERS - TI. 800

SUPLEMENTO DE LA HOJA DIOCESANA

Con Censura Eclesiástica

Depósito legal: B. 15969-1960

GRAF. P. KOLBE - GRANOLLERS